

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: S. K., nar. X,
bytem X,
proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963,
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha,

o žalobě ze dne 20.12.2021 proti rozhodnutí žalované ze dne 8.11.2021 č.j. X, o invalidní důchod,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty námitky žalobce a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. X ze dne 1. září 2021, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod z důvodu nesplnění podmínky doby pojištění.
2. Žalobce v žalobě namítal, že s rozhodnutí nesouhlasí, neboť jeho zdravotní stav odpovídá vyššímu než přiznanému prvnímu stupni invalidity a byl nedostatečně a chybně posouzen,

a to i kvůli tomu, že nebylo přihlédnuto k jeho současným subjektivním potížím. Vyučil se v letech 1981-84 v oboru opravář zemědělských strojů. Pracoval v tomto oboru u Státních statků v Chebu a poté i u Stavebních strojů v Plzni, následně u několika soukromníků, a v období 1994-2000 u Pozemních staveb s.r.o. Cheb jako řidič/strojník a pak u Sokolovských báňských staveb a.s. Sokolov. Od té doby dlouhodoběji práci nenašel pro zdravotní potíže. Po přiznání invalidity ještě pracoval v tzv. chráněných dílnách MRAVENEC Cheb a dále EKVTTA DKM s.r.o. Cheb - kde vykonával pomocné práce. Převážnou část však bohužel byl v evidenci uchazečů o zaměstnání na Úřadu práce, kde pro něho díky zdravotním potížím vhodnou práci nemohli nalézt. Již od 6. 10. 2020 má vystavené potvrzení o dočasné neschopnosti uchazeče o zaměstnání z důvodu nemoci a toto trvá dosud. Subjektivně potíže se stále zhoršují, nevydrží dlouho stát, mívá výrazné křeče v levé noze, je nucen užívat léky proti bolesti, ale ty nezabírají, uklidní bolesti až opich. Ale tyto bolesti a léky proti bolesti zhoršují hypertenzi. MUDr. H. z interní ambulance vystavil žádanku na MRI bederní páteře pro opakované bolesti v této části zad, jež druhotně způsobují stenozu PK. Žalobce přiložil vyjádření neurologa MUDr. K. a výsledek magnetické rezonance, s tím, že z MRI vyšla potřeba konzultace s ortopedem. Žalobce uvedl, že je objednan k vyšetření na ortopedickou ambulanci dne 14.2.2022. Žalobce v žalobě závěrem žádal, aby byl znovu posouzen jeho zdravotní stav a také posouzeny nové lékařské zprávy.

3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě navrhla její zamítnutí s tím, že v dané věci byl žalobce posudkem posudkové komise žalované (pracoviště ČSSZ Plzeň, oddělení lékařské a posudkové služby) ze dne 22. 10. 2021 uznán trvale invalidním pro invaliditu prvního stupně dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) zdp (datum vzniku invalidity 28. 2. 2018 - pokračování), avšak nemohl mu vzniknout nárok na invalidní důchod podle zdp, neboť nesplnil jednu z nutných podmínek pro jeho přiznání - a sice nezískal potřebnou dobu pojištění ve smyslu ustanovení § 40 zdp. Pro přiznání invalidního důchodu je však nezbytné, aby obě podmínky - tedy jak vznik invalidity, tak i získání potřebné doby pojištění - byly splněny současně, což se u žalobce nestalo. Ve své žalobě pak žalobce nesouhlasí pouze s posouzením svého zdravotního stavu, domnívá se, že odpovídá vyššímu stupni invalidity, aniž by jakkoliv brojil proti žalovanou zjištěné době pojištění. Z uvedeného je tedy zřejmé, že žalobce nezpochybňuje jím získanou dobu pojištění, kterou žalovaná uvedla v napadeném rozhodnutí. V otázce posouzení nároku na dávku důchodového pojištění podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem (tedy včetně stanovení data vzniku případné invalidity) je žalovaná ve správním řízení vázána posudkem lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení ve smyslu § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 582/1991 Sb., v rámci řízení o námitkách pak podle ustanovení § 88 odst. 9 uvedeného zákona svým lékařem, neboť obdobně jako při posouzení míry poklesu pracovní schopnosti se jedná o otázku odbornou, vyžadující znalosti v oboru medicíny a v oboru posudkového lékařství. Co se týče náležitostí posudku, tyto upravuje s účinností od 1. 1. 2010 ustanovení § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., podle něhož posudek o invaliditě musí obsahovat kromě formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, procentní míru poklesu

pracovní schopnosti, stupeň invalidity, den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity. Náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Napadené rozhodnutí tedy bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 22. 10. 2021, vypracovaného pro účely řízení o námitkách lékařem žalované, který invaliditu žalobce posoudil ve smyslu ustanovení § 5 písm. i) a § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., a to tak, že se u něj jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zdp. Ve svém posudkovém hodnocení dospěl k závěru, že žalobce je invalidní podle § 39 odst. 1 zdp, přičemž se nadále jedná o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zdp, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 45 %. Dnem vzniku invalidity bylo stanoveno datum 28. 2. 2018 (pokračování). Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je pak zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. A, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35 %, která se vzhledem k jeho vlivu na schopnost využívat dosaženého vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace podle ustanovení § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvyšuje o 10 %, a celkem tak činí 45 %.

4. Žalobu soud neshledal důvodnou.
5. Z napadeného rozhodnutí vyplynulo, že žalobce splnil zdravotní podmínku nároku na invalidní důchod, neboť invalidním v prvním stupni invalidity je nadále ode dne 28. 2. 2018 (tato invalidita prvního stupně byla uznána již ode dne 6. 10. 2015), avšak nesplnil podmínku získání potřebné doby pojištění v rozhodném období pro vznik nároku na invalidní důchod. ČSSZ k době pojištění, kterou získal v rozhodné době, konstatuje, že ustanovení § 40 odst. 1 písm. f) zákona o důchodovém pojištění upravuje, že potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod u pojištěnce ve věku nad 28 let činí pět roků. Dále ustanovení § 40 v odstavci 2 citovaného zákona upravuje, že potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje, jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních deseti let před vznikem invalidity. Dále citované ustanovení zákona upravuje, že u pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění přitom činí 10 roků. Žalobce je muž narozený v roce 1966, tedy jde o pojištěnce, který v roce 2015 dosáhl 49 let svého věku. Lze tedy posoudit získání potřebné doby pojištění pěti roků v posledních deseti letech před vznikem invalidity i získání potřebné doby pojištění deseti roků v posledních dvaceti letech před vznikem invalidity. ČSSZ stanovila tzv. první rozhodné období pro invaliditu prvního stupně, tj. dobu od 6. 10. 1995 do 7. 10. 2015, ve kterém účastník řízení získal pouze 7 roků a 334 dny doby pojištění místo potřebných 10 roků. Dále ČSSZ stanovila tzv. druhé rozhodné období pro invaliditu prvního stupně, tj. dobu od 6. 10. 2005 do 7. 10. 2015, ve kterém účastník řízení získal pouze 1 rok a 204 dny doby pojištění místo potřebných 5 roků. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období deseti roků dokončeném po vzniku invalidity. Třetí potřebnou dobu pojištění nezískal účastník řízení ani po posunutí rozhodného období pro posouzení potřebné doby pojištění z důvodu uplatnění nové žádosti o invalidní důchod dne 21. 7. 2021, ti. v době od 15. 8. 2017 do 22. 7. 2021, ve kterém účastník řízení získal pouze 3 roky a 230 dnů doby pojištění místo potřebných 5 roků doby pojištění. ČSSZ účastníku řízení do celkové doby pojištění i do rozhodných

období pro vznik nároku na invalidní důchod prvního stupně započítala dobu do 18 let (Státní statky Cheb v období), dobu zaměstnání (Státní statky Cheb, Stavební stroje Plzeň, Plzeňský pivovar, PaK OCGRANA, DYNA Cheb, Sokolské báňské stavby, Váchal Sokolov, Pozemní stavby Cheb v části roku 1995), dobu pojištění (Pozemní stavby Cheb v letech 1996 až 2000, REGMONT METAL Cheb v části roku 2002, Chebský masokombinát v části roku 2002, STAMOZA Cheb, včetně doby nemoci po skončení pracovního poměru v části roku 2002, u podnikatele Jaroslava Bílka z Plzně, včetně doby nemoci po skončení pracovního poměru v letech 2002 a 2003, 7VP Cheb v části roku 2003, Plzeňská plynárenská společnost, včetně doby nemoci po skončení pracovního poměru v části roku 2003, AHOLD Brno, včetně doby nemoci po skončení pracovního poměru v letech 2003 a 2004, HFK DELTA KLUB, včetně doby nemoci po skončení pracovního poměru v části roků 2004 a 2005, Sokolovské strojírny, včetně doby nemoci po skončení pracovního poměru v roce 2006, T.F.S. International Dolní Rychnov v části roku 2006, MRAVENEC v části roku 2017, EKVITA DKM, včetně doby nemoci po skončení pracovního poměru v letech 2017 až 2019) a dobu uchazeče o zaměstnání s podporou v nezaměstnanosti v části roků 2000, 2004, 2009, 2010, 2019, 2020 a bez podpory v nezaměstnanosti v období od 29. 4. 2020 do 28. 4. 2021 22. 7. 2021 v počtu 365 dnů a dále v období od 29. 4. 2021 do 22. 7. 2021 v počtu dalších 85 dnů. ČSSZ v rámci tohoto námitkového řízení konstatuje, že po datu 31. 12. 1995 byl účastník řízení veden v evidenci úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání bez pobírání podpory v nezaměstnanosti či podpor/ při rekvalifikaci ještě v období od 1. 11. 2000 do 20. 11. 2001, od 6. 3. 2002 do 17. 3. 2002, od 5. 8. 2002 do 3. 11. 2002, od 9. 1. 2003 do 21. 5. 2003, od 1. 10. 2003 do 18. 12. 2003, od 4. 3. 2004 do 16. 9. 2004, od 27. 10. 2004 do 7. 11. 2004, od 27. 12. 2004 do 15. 1. 2006, od 14. 3. 2006 do 31. 5. 2006, od 12. 8. 2006 do 20. 9. 2009, od 23. 10. 2009 do 12. 9. 2010, od 14. 10. 2010 do 23. 5. 2016, od 10. 1. 2020 do 28. 4. 2020. Tuto dobu uchazeče o zaměstnání bez podpory v nezaměstnanosti ČSSZ účastníku řízení již nezapočetla do celkové doby pojištění ani do uvedeného rozhodného období, protože přesahuje zákonem stanovený 1 rok této náhradní doby pojištění. Zákon o důchodovém pojištění v ustanovení § 5 odst. 2 písm. a) omezuje zápočet doby v evidenci úřadu práce, když účastník řízení nepobírá podporu v nezaměstnanosti nebo podporu při rekvalifikaci nejvýše na 1 rok před dovršením věku 55 let. Toto omezení účastníku řízení významně zasáhlo do zápočtu uvedené náhradní doby pojištění. Na základě výše uvedených skutečností je zřejmé, že účastník řízení pracoval více méně od srpna roku 2005 a poté až srpna roku 2017 do května roku 2019. Mezitím a poté účastník řízení byl veden v evidenci úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání, ovšem započitatelná doba uchazeče o zaměstnání bez pobíraných podpor je pouze v počtu 1 roku v letech 2014 a 2015 (pro první dvě rozhodná období), resp. v letech 2020 a 2021 (pro třetí rozhodné období).

6. Na tomto závěru nic nemění ani skutečnost, že soud doplnil dokazování o posudek posudkové komise MPSV ze dne 9. 3. 2022. V posudku se uvádí, že za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti považuje PK MPSV bolestivý páteřní syndrom bederní na podkladě degenerativních změn ve smyslu spondylartrozy L4/5 a L5/S1 a paralelních protruzí disků ve stejných etážích se sekundární příčnou stenózou durálního vaku v etáži L5/S1 a stenózou intervertebrálních foramin v úseku L4/5 bilat. verifik. graf. vyšetřením. Není dle PK MPSV podkladnou rozhodující diagnózou poyartroza hodnocená OSSZ i ČSSZ v kapitole XIII odd. A, pol. 1b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. V souladu s výše uvedenými skutečnostmi hodnotí PK MPSV ztrátu pracovní schopnosti navozenou

vertebrogenním postižením v kapitole XIII, odd. E, pol. 1c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. v horní limitaci odpovídajícího procentního rozpětí (30-40%). Stanovením míry poklesu pracovní schopnosti v horní hranici uvedené taxace ve výši 40% jsou komisi zohledněna i další zdravotní postižení a dělnická profese posuzovaného. Uvedeným vyhodnocením komise vyčerpala důvody pro využití § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb. v platném znění. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl E, položka 1c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40 %. Pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není posuzovaný schopen těžké fyzické práce, práce spojené s manipulací těžkými břemeny, práce ve vynucených neměnných polohách (sed, stoj), práce spojené s dlouhou chůzí po nerovném terénu, práce v nepříznivých klimatických podmínkách (vlhko, chlad, průvan). Schopen výkonu fyzicky lehčí práce s možností střídání poloh sed-stoj. Výsledná míra poklesu pracovní schopnosti činí 40 % a odpovídá invaliditě I. st. s datem vzniku 28.2.2018.

7. PK MPSV dále konstatovala, že se seznámila s obsahem žaloby, podrobně prostudovala doložené lékařské nálezy, které byly zhodnoceny odborníkem z oboru ortopedie v komisi, PK MPSV taktéž stanovila zdravotnímu postižení odpovídající pracovní kontraindikace. V souhrnu doložené lékařské dokumentace neshledala postižení takové funkční tíže, které by v souladu s odpovídající legislativou způsobovalo ztrátu pracovní schopnosti ve výši minimálně 50%. Prezentované významné subjektivní obtíže posuzovaného algického charakteru komise zohledňuje, konstatuje však, že doložená dokumentace je prostá průkazu odpovídajícího klinického korelátu, který je pro vyhodnocení poklesu pracovní schopnosti rozhodující.
8. Na základě zjištěných skutečností soud konstatuje, že z výše cit. odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývá podle názoru soudu žádné pochybení žalované ohledně započítávání doby pojištění a náhradní doby pojištění a žalobce ostatně ani nic takového v žalobě nenamítal. Žalobce v žalobě pouze zopakoval, kde byl postupně zaměstnán a že bohužel opravdu strávil dlouhou dobu jako uchazeč o zaměstnání evidovaný na Úřadu práce. Z napadeného rozhodnutí je pak zřejmé, že žalovaná zohlednila všechna žalobcova zaměstnání, která žalobce v žalobě připomněl. Nicméně vzhledem k tomu, že žalobce zejména pracoval více v období, kdy byl v mladším věku, tj. v období vzdálenějším od vzniku invalidity, a méně pracoval v posledních letech před vznikem invalidity, a současně je rozhodující pro nárok na invalidní důchod období posledních 10 (popř. 20 let) před vznikem invalidity, starší zaměstnání před tímto obdobím nebylo možné žalobci zohlednit a započítat do potřebné doby pojištění. Jak správně žalovaná konstatovala v napadeném rozhodnutí a jak žalobce přiznal také v žalobě, v rozhodném období před vznikem invalidity byl žalobce dlouhou dobu nezaměstnaný a toto období mu bylo jako tzv. náhradní doba pojištění započítáno pouze částečně - zkráceně. Žalobce tudíž, přestože byl všemi posudkovými komisemi uznán invalidním v první stupni invalidity, nesplnil druhou podmínku pro přiznání invalidního důchodu, a to potřebnou dobu pojištění.
9. Hlavní námitka v žalobě spočívala v tom, že žalobce se domníval, že jeho zdravotní stav odpovídá vyššímu než přiznanému prvnímu stupni invalidity. Připomněl zejména své současné subjektivní potíže a dokládal to lékařskými zprávami. K této žalobní námitce se především vyjádřila posudková komise ministerstva práce a sociálních věcí. Posudek považuje soud za úplný a přezkoumatelný. Závěr posudkové komise je takový, že ani v

souhrnu doložené lékařské dokumentace nebylo shledáno postižení, které by způsobovalo ztrátu pracovní schopnosti ve výši minimálně 50 %. Presentované subjektivní potíže žalobce komise zohlednila, avšak neodpovídaly klinickému korelátu, který je pro vyhodnocení poklesu pracovní schopnosti rozhodující, tedy doložené dokumentaci.

10. K novým lékařským zprávám, které žalobce k žalobě přiložil, přihlédla PK MPSV a soud shledal nadbytečným je provádět k důkazu, neboť se netýkají důvodu zamítnutí nároku žalobce na invalidní důchod. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
11. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měla právo žalovaná, jež měla ve věci plný úspěch. Žalované však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadovala jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 30. května 2022

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně